

Wilt u ons steunen?

Word donateur. U steunt daarmee onze inspanningen om het gebouwde culturele erfgoed binnen de stad Deventer te behouden. U kunt zich per brief of per e-mail aanmelden bij het redactieadres of bij het secretariaat (zie rechterkolom).

De *Nieuwsbrief Oud Deventer* wordt toegezonden aan beleidsmakers, ambtenaren en donateurs van de SOD.

Penningmeester

Donaties kunnen worden overgemaakt op rekening NL 65 ABNA 063.16.63.002 t.n.v. Penningmeester Stichting Oud Deventer.

Secretariaat SOD

N. Osinga
Prof. Eijkmanstraat 17
7415 EK Deventer
Telefoon 0570-623139
E-mail: secretariaat@oud-deventer.nl

Redactieadres

Ria de Oude-de Wolf
Schimmelpennincksingel 28
7431 ZM Diepenveen

Bezoek onze website

Breng een bezoek aan de vernieuwde website van de Stichting Oud Deventer!
www.oud-deventer.nl.
Onder het kopje 'bestuurszaken' vindt u ons privacybeleid.

Advertentie

Corps 9 geeft graag mooi verzorgde boeken uit. Over het algemeen zijn dit boeken die betrekking hebben op de historie van Deventer. Heeft u een mooi onderwerp en wilt u publiceren? Neem contact op met Pieter Ellens, telefoon 0570-617509

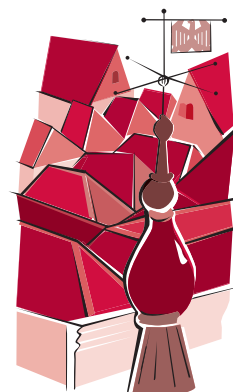
www.corps9.nl

Colofon

De Stichting Oud Deventer komt al vanaf 1948 op voor het behoud van gebouwd erfgoed binnen de gemeente Deventer, van panden met een historische en culturele waarde. We gaan in gesprek met het gemeentebestuur wanneer deze monumenten in het geding dreigen te komen. Daarnaast publiceren wij over gebouwen en ensembles om bij voorbaat de aandacht op hun waarde te vestigen. Deze *Nieuwsbrief* verschijnt sinds 1996 tweemaal per jaar, en wordt verspreid onder onze donateurs. Andere belangstellenden kunnen, zolang de voorraad strekt, een gratis exemplaar vinden bij de Athenaeumbibliotheek en de boekhandels Praamstra en Broekhuis. Voor de inhoud van de artikelen van redactieleden is de redactie als geheel verantwoordelijk.

Redactie Hans Kaajan, Neelco Osinga, Ria de Oude-de Wolf
Fotografie De foto's zijn gemaakt door de redactie, tenzij anders vermeld.
Vormgeving Allison grafische vormgeving, Deventer
Druk Ovimes, Deventer

ISSN 1872-7735

Oud Deventer

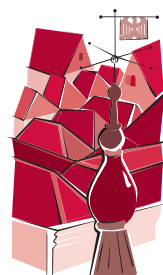

Nieuwsbrief van de Stichting Oud Deventer

PAG. 2 *Van de redactie/voorzitter* PAG. 3 *De geschiedenis van de Nieuwsbrief* PAG. 6 *Vormgeving is communicatie*
PAG. 8 *Het oordeel van de jury* PAG. 9 *De Grijze silo wint de Oud Deventer-Harry Rademaker Prijs* PAG. 11 *Jaarverslag*
PAG. 14 *Symposium*

51 / mei 2023

it is dan ons verlate jubileumnummer. We hebben gewacht op het lustrum van de SOD. We komen nu niet met een artikel over de geschiedenis van de stichting. De geschiedenis van de eerste zestig jaar staat uitvoerig beschreven in *Erfgoedbewaker en luis in*

de pels, van de jaren 2008- 2018 is een overzicht verschenen in Nieuwsbrief 46. Ingrijpende veranderingen zijn er in de vijf jaar daarna niet geweest. We gaan met allerlei instanties het gesprek aan over bouwplannen met relevantie voor het erfgoed. De laatste jaren proberen we steeds vroeger in het proces in te springen.

Wel komt de geschiedenis van de *Nieuwsbrief* aan de orde in een artikel van Hans Kaajan. Deze ontwikkeling loopt parallel aan die van de stichting: van actieclub tot overlegpartner. Dat is ook te zien aan de vormgeving, een aspect waar we nu eens het volle licht op laten schijnen. Ria de Oude-de Wolf heeft hierover een gesprek gehad met de huidige vormgever, Pieter Ellens.

Het is alweer even geleden dat de Stichting Oud Deventer-Harry Rademaker Prijs werd uitgereikt, op 18 november 2022. In ons vorige nummer stonden de drie kandidaten, nu kunnen we het juryrapport publiceren waarin de Grijsze silo tot winnaar wordt uitgeroepen. De architecten die de benedenverdieping hebben verbouwd, hebben Ria de Oude-de Wolf (en Hans Kaajan) ontvangen voor een interview.

Zoals gebruikelijk heeft Neelco Osinga, secretaris van de SOD, een jaarverslag opgesteld.

En ten slotte laat Marien de Langen, een van de organisatoren van het lustrumsymposium, zien dat de stichting zich weliswaar bezighoudt met zaken uit het verleden, maar dat zij daarbij de blik wel degelijk op de toekomst gericht houdt. Speciale aandacht verdient de oproep om in voorkomende gevallen hele buurten of wijken in hun samenhang te bekijken en niet alleen losse gebouwen.

Ria de Oude-de Wolf
hoofdredacteur

p 11 mei bestaat de SOD 75 jaar. Dat is iets om te vieren en daarom organiseren wij een symposium met experts over betrekkelijk jong erfgoed. Helaas kan de bijeenkomst niet eerder gehouden worden dan in september, maar ik kijk ernaar uit en hoop er dan velen van u welkom te

mogen heten.

Er zijn allerlei projecten waarmee we ons momenteel bezighouden. Veel daarvan nemen sowieso jaren in beslag, maar sommige verlopen nu wel erg traag, zoals Topicus. Het is voor ons zaak alert te blijven zodat we meteen kunnen reageren op wijzigingen in de plannen. We zien nu bijvoorbeeld dat van de voormalige tapijtfabriek aan de Smyrnastraat er maar bitter weinig over lijkt te blijven van de cultuurhistorisch waardevolle elementen. En er komen nieuwe zorgen bij. Wat gaat er gebeuren met de flats aan de P.C. Hooftlaan 1-95, die op de kaft staan van ons boek over de wederopbouwarchitectuur? En komen de beelden van het Griekse meisje en de Romeinse jongen echt niet terug naar de plaats waar ze jaren gestaan hebben, bij de ingang van het gymnasium aan de Nieuwe Markt? Wij gaan daarover in gesprek. Gelukkig zijn er ook gunstige ontwikkelingen. Zo lijken de reclamemasten aan de A1 er nu definitief niet te komen en is de gemeente begonnen met het saneren van de wildgroei aan reclame-uitingen in het centrum.

Op verschillende plaatsen is gesloopt en daar is nu ruimte voor nieuwbouw. Hoogbouw kan daar deel van uitmaken. Tot nu toe hebben wij per geval een oordeel uitgesproken. Tegen hoogbouw zijn we bij Topicus, dat in het beschermde stadsgezicht ligt, maar we hebben er geen bezwaar tegen aan de Handelskade, waar de Leeuwenbrug al staat. We zijn nu bezig informatie te verzamelen om meer algemene criteria te kunnen formuleren over hoogbouw in relatie tot erfgoed.

Wim Koetsveld

De geschiedenis van de *Nieuwsbrief*

Anno 2023 is het vanzelfsprekend: het bestuur van de SOD communiceert met de donateurs vooral via de *Nieuwsbrief*. Maar de eerste 48 jaar vanaf de oprichting in 1948 werden de donateurs alleen bijgepraat op de jaarlijkse donateurs-avonden. Bovendien legt het bestuur een keer per jaar verantwoording af met een jaarverslag.

In 1996 is er een aanleiding om de donateurs meer bij het beleid te betrekken: een ontsierende ingreep dreigt het hart van Deventer voor jaren te transformeren tot een bouwput.

et eerste nummer van de *Nieuwsbrief Oud Deventer* verschijnt in december 1996.

In het voorwoord verantwoordt de redactie de uitgave die 'bestemd (is) voor wie belangstelling heeft voor het historische karakter van onze stad'. Want "van het verleden is veel terug te vinden in het centrum en direct daaromheen. Het geeft het

wonen in onze stad iets bijzonders. Waarvan men meer geniet naarmate men er meer van weet" Er volgt een korte uitleg over de doelstellingen van de Stichting en de Vereniging Oud Deventer. Deventer is een levende stad waarin 'allerlei zaken telkens weer aan verandering onderhevig zijn' en: "Wij vinden dat degenen die daarvoor (beslissingen betreffende restauraties, aanpassingen, nieuwbouw - HK) verantwoording dragen zowel naar voren als naar achteren dienen te kijken. Ook voor volgende generaties moet in Deventer het verleden nog duidelijk herkenbaar zijn. Gememoreerd wordt dat de Stichting de ontwikkelingen al zo'n vijftig jaar enigszins in het verborgen volgt en toch 'kwam haar stem duidelijk over bij diverse instanties en leidden vele adviezen en soms ook bezwaren tot behoud van veel Deventer schoons dat anders verloren was gegaan'. De redactie heeft behoefte aan belangstelling, ideeën en van tijd tot tijd ook steun en daarom wil zij de lezer op de hoogte houden van wat zij voor de historische stad van belang acht. Ook verwacht zij commentaar, 'zodat een gezamenlijke visie meetelt bij de beleidsmakers'. Met enkele praktische mededelingen betreffende de frequentie van verschijnen en de verspreiding van de *Nieuwsbrief* gevolgd door de hoop dat velen de nieuwsbrieven zullen lezen sluit de redactie haar eerste bericht af.

Uitgave

De eerste zevenentwintig nummers worden in eigen beheer uitgegeven: de opmaak kan op het kantoor van drukkerij De Bruijn tot vlak voor het drukken nog aan de actualiteit worden aangepast. De eerste regel van elk artikel wordt gemarkeerd met een gekroond gemeentewapen.

De gekroonde adelaar

De kwaliteit van de afgedrukte foto's laat aanvankelijk te wensen over door een ontsierend raster. In 2002 wordt gekozen voor een betere druktechniek op fraaier papier en in 2007 wordt op de voorpagina voor één keer een kleurenfoto gereproduceerd.

Het aantal afbeeldingen neemt geleidelijk toe, nog wel steeds alleen in zwart-wit. In november 2009 beraadt de redactie van de *Nieuwsbrief* zich over een nieuwe opmaak. De 'oudbollige gemeentewapens' worden alvast verwijderd. Omdat de redactie plezierig samenwerkt met de drukker 'dient het drukken van de *Nieuwsbrief* bij drukkerij de Bruijn te blijven', ook na een verandering van de vormgeving.

Voor de opmaak van nummer 28 (maart 2011) zoekt de redactie een professional: Pieter Ellens van Allison grafische vormgeving, die al heeft geadverteerd achterop nummer 26. Hij heeft ook het nieuwe logo ontworpen, dat in nummer 27 voor het eerst gebruikt wordt. Dat logo is geïnspireerd op het dakenlandschap dat op de omslag staat van het door hem vormgegeven 'Erfgoedbewaker en luis in de pels', het herdenkingsboek van Catherine Bolkestein uit 2008.

De nieuwe vormgeving van *Nieuwsbrief* 28 wordt door de redactie aangekondigd als 'Onherkenbaar': 'Na vijftien jaar sobere eenvoud proberen we over te schakelen naar een eigentijdse vorm, waarin ruimte is voor een kleurrijke en variabele presentatie'. Ovimec wordt nu de huisdrukker (dus toch een verandering). De lay-out is tijdsbestendig en wordt vanaf nu consequent gevolgd waardoor de nieuwsbrief een herkenbare vorm behoudt. Veel afbeeldingen verlevendigen de tekst, vaak historische opnames uit de Beeldbank van het Historisch Centrum Overijssel, maar ook nieuwe kleurenfoto's.

Rubrieken

In de eerste achtentwintig nummers is er geen sprake van vaste rubrieken behalve dan een bericht van de redactie. Wel wordt stevast verslag gedaan van de donateursavonden, meestal goed voor dertig tot veertig bezoekers, tot de laatste in 2014. Verder wordt de inhoud vooral bepaald door de actualiteit. De eerste boekbespreking staat in nummer 19 (augustus 2004) en steeds vaker wordt een uitgebreid jaarverslag toegevoegd. Bij uitzondering wordt een ingezonden brief geplaatst; de laatste staat in nummer 29.

Vanaf nummer 28 wordt de nieuwe indeling strak toegepast. Vaste rubrieken zijn *van de redactie* en *van de voorzitter* en ook de *boekbespreking*, die recht doet aan de vele publicaties die over de stad verschijnen. Meteen in nummer 28 kan *Geschiedenis van Deventer* van C.H. Slechte worden gerecenseerd. Ieder voorjaar wordt een jaarverslag opgenomen. Daarnaast krijgen de andere artikelen kopjes als *donateursavond*, *ruimtelijke ordening*, *erfgoed*, *herbestemming*. In latere jaren worden ad hoc kopjes toegevoegd zoals *bouwhistorie*, *monument*, *stadsontwikkeling* en *verkenning*.

Frequentie

Tot 2001 wordt drie keer per jaar een nummer uitgebracht, daarna zien meestal per jaar twee nummers het licht. Na 2013 met slechts één uitgave blijft het twee keer per jaar.

ENKELE MIJLPALEN UIT DE EERSTE TIEN JAAR

De parkeergarage onder de Brink. Dit onderwerp lijkt de trigger om te starten met de *Nieuwsbrief* in 1996. *Historisch belang tegenover ondernemersbelang* is de kop van het eerste artikel, op pagina twee van het eerste nummer: "Deventer staat voor de moeilijke beslissing of er onder de Brink een parkeergarage moet worden aangelegd. De Stichting is van mening dat er aan de Brink niet zoveel gesleuteld moet worden. Er zijn immers parkeergelegenheden rondom het stadshart in redelijke mate aanwezig". Over dit onderwerp worden in drie jaar tijd vijf artikelen geschreven en nummer negen van september 1999 is een actiekrant: 'Geén Garage Onder De Brink'.

Verheugd kan de redactie in juni 2000 in het elfde nummer melden dat er geen parkeergelegenheid onder de Brink komt,

Door particulier initiatief gerealiseerd!

voorlopig. De 6677 handtekeningen tegen het voorgenomen besluit zijn niet voor niets verzameld.

De crypte van het voormalige Rijke Fraterhuis. Al in nummer drie (september 1997!) vestigt de redactie de aandacht op deze verwaarloosde kelder, onder het Lamme van Diesseplein. De SOD heeft bij de gemeente een plan ingediend voor het inrichten van een informatiecentrum over de Moderne Devotie in de kelder en erboven een gebouwtje. Pas in 2011 wordt de eerste steen gelegd voor het fraaie gebouw, ontworpen door de architect Johan Hulsman.

De Brink boven- en ondergronds autovrij

Het stadskantoor. 'Krijgen we zoiets?' is de kop boven een kleurenfoto in nummer 23. De voorgenomen locatie en de ontwerpvarianten worden van stevig commentaar voorzien. De gelikte fotomontage en een open brief aan college en raad getuigen van de activistische weg die in 2007 weer wordt ingeslagen.

De Viking. Ook dit project, later omgedoopt tot MIMIK, heeft een lange voorgeschiedenis. In oktober 2000 bekritiseert het bestuur de plannen waarin een aantal appartementen zijn opgenomen: te massief en hoger dan de vestingtoren. Uiteindelijk wordt het ontwerp voor de daklijst aangepast en blijft de toren het hoogste punt.

Advertenties en verspreiding

Een gehele pagina in het eerste nummer is ingeruimd voor de Stichting Bergkwartier en dat is niet verwonderlijk. Die stichting is met haar restauratieprojecten en onderhoud een natuurlijke bondgenoot. Serviceflat Beeckestein adverteert tot nummer 25: 'Volkomen zorgeloos wonen'; voor de doelgroep? Ook enkele bouwbedrijven melden zich. Al vanaf het zesde nummer, september 1998, wordt Boekhandel Praamstra een vaste adverteerder. Met slechts enkele onderbrekingen wordt nog steeds tijdens de redactievergaderingen ruimte ingepland voor deze winkel en daar kan ook vanaf nummer 29 een gratis nummer voor belangstellenden worden opgehaald. Dat kan later ook in de bibliotheek en bij boekhandel Broekhuis. Bij de VVV levert de redactie persoonlijk exemplaren af voor de medewerkers. Verwante organisaties krijgen de nieuwsbrief toegestuurd, zoals Heemschut, SIED, Stichting Bergkwartier, Rondeel, Kunstenlab, Deventer Verhaal, Historische Vereniging, Oversticht en IJssellandschap. En bij de griffie komt hij digitaal binnen voor verspreiding onder de relevante gemeentelijke medewerkers.

Aanmeldformulier voor donateurs

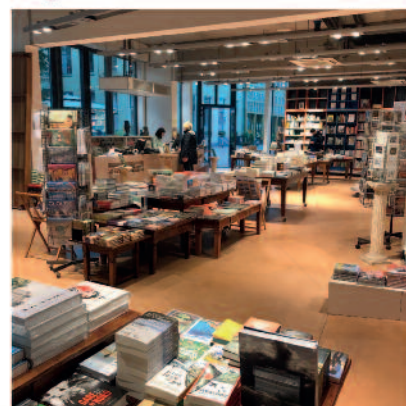
In het nummer waarin bekend wordt gemaakt dat de garage onder de Brink er niet komt, wordt een bon geplaatst met de oproep donateur van de stichting te worden. Je moet immers het ijzer smeden als het heet is! Tot nummer 28 staat op de achterpagina steeds een wervende tekst. Dat is ook het moment waarop wordt aangekondigd dat de *Nieuwsbrief* alleen nog zal worden toegezonden aan de donateurs.

Lange Bisschopstraat 1 Deventer

openingstijden

ma 12-18
di 9.30-18
wo 9.30-18
do 9.30-21
vrij 9.30-18
za 9.30-18
zo 12-17

www.boekhandelpraamstra.nl

Redactieleden zoals bij hun aantreden vermeld in het colofon

J.A. van Beeck	1996-2011	H. Vrielink	2005-2021
B.J.M. Duimel	1996-2008	B.C.E. Bolkestein	2007-2016
E.J.A. Jansen	1996-2004	Ria de Oude-de Wolf	2011- ...
j.j. Paardekooper	1996-2004	Neelco Osinga	2011- ...
P.H.A. Tillema	1996-2001	Aly Dijkstra-Kruit	2017-2022
C.M. Elderink	2004-2006	Hans Kaajan	2019- ...

De *Nieuwsbrief* als uithangbord

De *Nieuwsbrief* van de Stichting Oud Deventer wordt door geïnteresseerde donateurs goed gelezen, constateert de redactie al in 2001. Uit een aantal ingezonden brieven blijkt de betrokkenheid van de lezers. In persoonlijke contacten met de bestuursleden laten ook beleidsmakers weten de teksten tot zich te nemen.

Bestuur en redactie hebben geleidelijk het imago van een stichting die vooral 'tegen' is, weten te nuanceren. Op een gedegen manier wordt waardevol erfgoed beschreven, vaak na diepgravend onderzoek in archieven. Daardoor blijven donateurs en andere geïnteresseerden goed geïnformeerd, zeker nu ook de website kan worden geraadpleegd.

Hans Kaajan

Vormgeving is communicatie

Nr. 23, februari 2007 en geheel rechts nr. 34, november 2014

Zeker, wij doen als redactie iedere keer behoorlijk ons best een interessante *Nieuwsbrief* af te leveren. Daarbij lijkt het vanzelfsprekend dat hij er ook goed uitziet, maar dat is uiteraard niet zo. Van bijna de helft van alle nieuwsbrieven is het aanzien bepaald door Pieter Ellens. De eerste nieuwsbrief kwam uit op 5 december 1996 en vanaf nummer 28 (juli 2010) is Pieter onze vormgever. Vormgeving is van grote invloed op de indruk die u als lezer van de nieuwsbrief krijgt. Op een heldere dag in januari hebben Hans Kaajan en ik Pieter bezocht in zijn werkruimte aan de Menstraat, schuin tegenover de borstelwinkel, om van hem meer te horen.

“Vormgeving is communicatie”, zal Pieter verschillende malen zeggen. Een organisatie heeft een boodschap die zij wil uitdragen; de SOD wil duidelijk maken dat zij haar taak als erfgoedbeschermers vervult met kennis van zaken en als serieuze gesprekspartner van de gemeente en andere instanties. Dat betekent dat haar nieuwsbrief een uitstraling moet hebben van rust, evenwicht, autoriteit. Daarom is er een vast format. In dat format

heeft ieder element een functie; het komt pas tot zijn recht in het geheel. Pieter vindt het dan ook geen goed idee als illustratie bij dit stukje wat losse elementen op te nemen, want zo geïsoleerd missen ze hun kracht. U vindt hier dus een beschrijving van die elementen en kunt zelf in het nummer kijken hoe ze zijn toegepast.

Het format

Ieder artikel begint op een nieuwe bladzijde en een bladzijde is verdeeld in (meestal) twee kolommen, waarvan de breedte past bij de foto's. Wit geeft rust. Waar dat kan, is dus een ruime marge. De afstand tussen de regels, de interlinie, is royaal en de letters zijn niet al te klein. Dat laatste is ook prettig

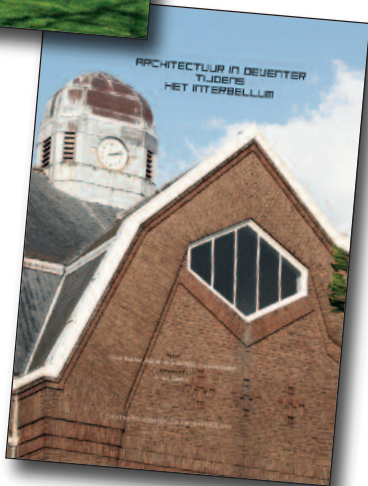
voor van onze lezers, die immers niet allemaal meer piepjong zijn. Ook bij de keuze van het papier is rekening gehouden met de aard van de SOD. De drukker bestelt het speciaal voor ons. Het is met zijn 130 gram stevig en het is niet hard wit, zodat de kleuren wat zachter uitvallen en de contrasten wat minder sterk zijn. De foto's hoeven er niet uit te springen, want ze staan in dienst van het verhaal. De zachte grote cijfers om de pagina aan te duiden, onderstrepen het karakter. Op de omslag krijgt de foto alle ruimte; daarna valt het oog op de naam *Oud Deventer* en ten slotte is er een bescheiden inhoudsopgave.

Op verschillende manieren wordt de structuur van de *Nieuwsbrief* duidelijk gemaakt. Daarbij is herhaling, die voor regelmaat zorgt, een sleutelbegrip. Zo is er de vaste presentatie van de rubrieken *van de redactie*, *van de voorzitter* en *de boekbespreking*. In de eerste twee zijn delen van het logo te herkennen. Bij de andere artikelen wordt in een geel kadertje aangegeven tot welke rubriek ze behoren. Aan het

Pieter Ellens aan het werk met de vormgeving van nr. 34

Twee publicaties van de SOD vormgegeven door Pieter Ellens

begin van ieder artikel staat, als in een middeleeuws handschrift, een grote letter tegen de achtergrond van het logo.

De verandering

Het logo, daar begon de samenwerking eigenlijk mee. Als u in het bezit bent van het boek dat is uitgegeven bij het zestigjarig bestaan van de SOD, ziet u meteen dat de foto op de omslag de bron is van het logo. Het gaat om *Erfgoed bewaker en luis in de pels; zestig jaar Stichting Oud Deventer* van Catherine Bolkestein uit 2008, waarvoor Pieter Ellens het grafisch ontwerp heeft geleverd. Van het een kwam het ander. De nieuwsbrief was aan een nieuw jasje toe en Pieter heeft daarvoor gezorgd. Wat is er veranderd?

Tot 2010 was het gebruikelijk dat de redactie met een hoeveelheid teksten en illustraties naar de drukker ging en dat ze ter plekke in onderling overleg tot de opmaak kwamen. Daarbij hadden ze wel een zeker format ontwikkeld, maar dat was veel minder strak dan het huidige. Een rol daarbij speelde dat de redactie tot twee weken voor het drukken de mogelijkheid wilde hebben actuele teksten toe te voegen. En als er dan toevallig op de volgende bladzijde

nog wat regels van het vorige artikel terecht kwamen, moest dat maar. De werkwijze is tekenend voor de fase waarin de SOD zich aanvankelijk bevond en waarin het actievoeren nog een voorname plaats innam.

Allengs werd de directe actie minder prominent en ging de SOD steeds meer deelnemen aan overleg met de gemeente en andere instanties. In deze periode van overgang is de nieuwsbrief mee veranderd. Kleurendruk was veel beter betaalbaar geworden en de organisatie wilde met haar tijd meegaan. Tot dan toe waren alle nieuwsbrieven uitgevoerd in zwart-wit met een enkele kleurenfoto en met de naam *Oud Deventer* in rood. Vanaf nummer 28 is alles in kleur. De gemeentewapentjes waarmee aangegeven werd waar een nieuw artikel begon, werden als 'oubollig' gekwalificeerd. Het nieuwe logo is sterker gestileerd. Maar vooral: het format is veel strakker geworden. Dat houdt ook in dat als de kopij eenmaal is ingeleverd, zo'n zes weken voordat de Nieuwsbrief in de brievenbus ligt, er weinig tot niets meer veranderd kan worden. En dus ligt het accent nu op achtergrondinformatie bij actuele kwesties en niet meer op die kwesties zelf.

Het eindresultaat

Zoals in het artikel van Hans Kaajan te lezen is, heeft de *Nieuwsbrief* een ontwikkeling doormaakt, die gelijk opgaat met de ontwikkeling van de SOD. Dat geldt ook voor de vormgeving van het blad. Pieter vergelijkt zelf zijn werk wel eens met dat van een kok: die bepaalt zorgvuldig welke ingrediënten er voor een gerecht nodig zijn. Als hij er een zou weglaten, zou je het bij het eten merken, al zou je meestal niet kunnen aangeven wat er nu precies anders was.

Ria de Oude-de Wolf

Het oordeel van de jury

Op 18 november 2022 was het de derde keer dat de Stichting Oud Deventer-Harry Rademaker Prijs werd uitgereikt voor een waardevolle bijdrage aan het behoud van erfgoed. Deze keer was het thema de wederopbouw (1945-1965). Meer dan zestig belangstellenden luisterden in de Van Vlothenhof naar een inleiding door de voorzitter van de jury over wederopbouw-architectuur. Gerda Kroeze, senior adviseur erfgoed bij de gemeente Deventer, las het jury-rapport voor en reikte de prijs uit, die bestond uit een oorkonde en een beeld. De winnaars, Ellen Schild en Tine Groen, toonden zich zeer verheugd en betrokken ook de eigenaars van het gebouw. Anjo van den Brink en Jose van de Griendt, in hun dankwoord.

tegen de zijkant van de kerk, dat zowel architectonisch als qua verbinding tussen kerk en nieuwbouw zo is ontworpen dat het oorspronkelijke ontwerp van de kerk behouden blijft.

Juryrapport. Stichting Oud Deventer-Harry Rademakerprijs 2022

De juryleden hebben alle objecten ter plekke bekeken. De jury is tweemaal bijeengekomen, op 20 juni en op 23 augustus. Zij heeft gekeken naar de herkenbaarheid als wederopbouwland, de oorspronkelijke architectonische kwaliteit en het behoud daarvan, hergebruik en de waarde die een object voor de eigenaar of gebruiker heeft, zich uitend in een zorgvuldige aanpassing, renovatie en onderhoud. Daarnaast is geprobeerd verschillende categorieën te benoemen. Voor alle drie uiteindelijke nominaties geldt dat de oorspronkelijke architectuur 'overeind' is gebleven bij de herbestemming of renovatie en dat de aanpassingen ook een eigen kwaliteit hebben.

De Grijs silo uit 1961 is een prachtig voorbeeld van bovengenoemde criteria. Een bijzonder object uit de wederopbouw, gemaakt met een van de eerste glijbekistingen van Nederland. Het heeft zijn oorspronkelijke functie verloren. In 2015 is de silo aan particulieren verkocht en zijn de bovenste twee verdiepingen door de nieuwe eigenaars tot appartement verbouwd. In 2017 is de onderlaag van de silo naar ontwerp van Studio Groen+Schild tot architectenbureau verbouwd en in 2021, eveneens naar hun ontwerp, uitgebreid met een aanbouw waarin zich naast kantoorruimte ook een appartement bevindt. De uitbreiding staat op kolommen waardoor het doorzicht op de haven behouden blijft. Het gebouw is gasloos en heeft een A++-label gekregen. Door de toegepaste staalconstructies hebben verbouwing en uitbreiding een bij de bestaande industriële architectuur passende uitstraling gekregen en is de silo een verrijking voor de omgeving. De Koningskerk, uit 1959, oorspronkelijk rooms-katholiek en Heilige Maria Koningin geheten, is een gereformeerde kerk geworden voor drie kerkgenootschappen. Daartoe is het interieur op een zorgvuldige wijze aangepast en er is een zalencomplex toegevoegd

Woningbouw Rembrandtkade 33-104 van vóór 1965 is een voorbeeld van de vele Deventer appartementengebouwen uit de wederopbouwperiode; het is door de recente renovatie niet aangetast. Het gebouw is pas onlangs gerenoveerd, waarbij de balkons aan de achterkant zijn dichtgezet op een wijze die volledig aansluit bij de oorspronkelijke architectuur; de appartementen hebben nu een energielabel B. Het was niet gemakkelijk tot een keuze te komen. Uiteindelijk is tot winnaar van de Oud Deventer-Harry Rademaker Prijs 2022 uitgeroepen: Studio Groen+Schild met de Grijs silo.

Ria de Oude-de Wolf

De Grijze silo wint de Oud Deventer-Harry Rademaker Prijs

Voor Studio Groen+Schild was 2022 echt een feestjaar: allereerst bestond het bedrijf twintig jaar en bovendien viel het in de prijzen. Voor de eerste tweejaarlijkse Deventer Architectuurprijs werd de meest recente uitbreiding van de Grijze silo ingediend, maar deze eindigde niet als favoriet; wel ging de publieksprijs bij die gelegenheid naar de Reinwaterkelder, een ander ontwerp van het bureau. Nog geen week later eindigde de Grijze silo wel als eerste bij de Oud Deventer-Harry Rademaker Prijs.

De Grijze silo in de jaren zestig;
foto Jan Stap

Inds vijf jaar is het architectenbureau gevestigd in de Grijze silo. De bovenverdieping daarvan was toen al getransformeerd tot woonruimte, maar de rest stond al jaren leeg. Tine Groen en Ellen Schild konden de verdieping op de begane grond, de losvloer, huren en zelf bedenken hoe ze hem zouden verbouwen. De gemeente legde geen belemmeringen op. Voor hen was het een uitstekende gelegenheid om een werkruimte te ontwerpen

die helemaal voldeed aan hun eigen wensen en die bovendien als visitekaartje kon dienen. Er moest heel veel aan gebeuren. En het uitgangspunt daarbij was dat het bestaande gebouw en ook de industriële functie ervan zichtbaar en voelbaar zouden blijven.

De ruimte

Er kwam maar weinig daglicht binnen. Daarom werden de laad- en losdeuren vervangen door glazen puiken. De ruimte was bovendien te klein. Dat werd opgelost door een tussenverdieping te maken en een uitbouw aan de

kant van de haven. De onderlijn daarvan loopt gelijk aan de bovenrand van de bestaande ramen in de zijgevels. Hij kraagt vier meter uit en heeft glazen wanden. Mooi licht allemaal dus. Het was de beide architecten veel waard dat lichte karakter te handhaven. Het lag namelijk voor de hand een dergelijke uitbouw te ondersteunen met kolommen, maar ze daagden de constructeur uit om eens taalconstructie te ontwerpen die stijf en stabiel genoeg was om aan de silo te hangen. Ook pijpen voor waterafvoer zouden afbreuk doen aan de eenvoud van de constructie en daarom wordt het water binnenlangs afgevoerd. En de architecten besteedden veel aandacht aan details of beter, ze wilden zo weinig mogelijk details. Zo werd het glas direct in de staalconstructie gezet zonder kozijnen, ook al weinig gangbaar. De stalen omlijsting bestaat aan de onder- en bovenkant uit H-balken, wat een lichte, ranke indruk maakt.

Onlangs is er een tweede uitbouw gemaakt; bijzonder is dat de constructie aan de buitenzijde zit en de geïsoleerde ruimtes daarbinnen. Het gegalvaniseerde staal, een materiaal dat goed aansluit bij het beton, is daardoor aan de buitenkant zichtbaar.

De inrichting

De zware kolommen die in de silo stonden, bepaalden de maatvoering van de verdere indeling. Zo is er een grote centrale ruimte ontstaan en -vooral op de tussenverdieping- een aantal werkplaatsen.

De wanden zijn van metselwerk en beton. De nieuwe vloeren zijn afgewerkt met coating. Waar de oppervlakken geveerd moesten worden, is dat steeds gedaan in een speciale kleur blauwgrijs. Er is zo veel mogelijk gebruik gemaakt van natuurlijke materialen. Kunststof is zo op het eerste gezicht niet aanwezig. Veel van wat er nog hing en stond, is verwerkt in het interieur. Zo hangen de kettingen en de katrollen nog boven je hoofd. De trechtermonden dienen als armatuur voor verlichting. Een oude trap staat voor een hoge boekenkast. Het bord waarop stond welke producten er in de verschillende cellen werden opgeslagen, hangt nu aan de muur met de verjaardagen van de medewerkers erop.

Het resultaat is een wat ruige, industriële uitstraling. Hier en daar is er gezorgd voor wat tegenwicht, bijvoorbeeld door een bankje met ronde hoeken of een kleurige affiche. Hier geeft Ellen Schild leiding aan het team dat werkt aan projecten in het publieke domein. De nieuwste uitbouw is het domein van Tine Groen en haar medewerkers, die voor particulieren woningen ontwerpen en renoveren. Daar ademt de inrichting duidelijk een andere sfeer. Tine heeft de houten plafonddelen zelf geloofd om ze precies op de juiste kleur te krijgen.

De meest recente uitbouw; foto Viorica Cernica

Duurzaamheid

Het gebouw heeft een A++-label. Waar het kon (dus niet bij de betonnen kolommen), is het geïsoleerd. Het wordt verwarmd en gekoeld met een elektrische lucht-water-waterpomp. Gas was er vanaf het begin al niet. De verlichting is speciaal voor de silo ontworpen en komt van ledlampen. Het dak van de uitbouw is bedekt met mossedum. Ellen Schild en Tine Groen hebben zo weinig mogelijk nieuwe dingen gekocht. De stoelen en lampen van hun vorige kantoor waren nog prima te gebruiken. Bij het streven naar duurzaamheid hoort ook de zorg voor een gebouw dat nog vele jaren meekan. Een van de eerste werkzaamheden was het onderzoek of de kwaliteit van het beton voldoende was. Gelukkig was dat het geval.

De verdieping tussen woning en kantoor

Aan de buitenkant is goed te zien wat er boven de losvloer zit: vierkante cellen waarin het graan, mais, tapioca en al die andere landbouwproducten, werden opgeslagen. De verticale ribben laten zien waar die cellen, ook wel karen, zaten. Het waren er 32, van ieder 36 meter hoog. De vraag wat je daarmee zo kunnen doen, prikkelt de verbeelding, maar concrete werkbare ideeën zijn er momenteel nog niet.

Sociale functie

De enige bestemming die ooit bij een prijsvraag was bedacht voor de Grijze silo, was een verticale groentetuin, maar daar is het nooit van gekomen. Tine Groen en Ellen Schild hadden al vroeg belangstelling voor het Havenkwartier als nieuw en levendig stuk Deventer en toen hun huurcontract elders in 2017 afliep, kwam er in die wijk ruimte in de Grijze silo beschikbaar. De ligging aan het water, de belangrijke functie voor de industrie in Deventer in het verleden (zie *Nieuwsbrief 50*), het iconische van het gebouw, het had allemaal een grote aantrekkingskracht. Door het gebouw een nieuwe bestemming te geven, bleef dit alles behouden. Niet alleen voor het architectenbureau, maar ook voor de inwoners van Deventer. Het is verder de bedoeling af en toe plaats te bieden aan evenementen zoals exposities of concerten. En op iedere Open Monumentendag staat de deur open.

Met dank aan Ellen Schild en Tine Groen voor het gesprek en Geesje Bruinewoud voor de secretariële ondersteuning.

Ria de Oude-de Wolf

Jaarverslag 2022 van de Stichting Oud Deventer (SOD)

In 2022 was het weer mogelijk echte vergaderingen te houden. De eerste vergadering werd belegd in het wijkgebouw Van Vlotenlaan, want het stadhuis was nog gesloten in verband met het coronavirus.

De SOD probeert zoveel mogelijk proactief op te treden. Hiervoor zijn we voortdurend in gesprek met de betrokken wethouders, gemeentelijke instanties, de Planadviesraad en andere erfgoedorganisaties. De stichting wordt soms samen met omwonenden en andere belanghebbenden al in oriënterende gesprekken betrokken bij sloop- en bouwplannen. Maar ook dan zijn de beleidsmakers soms kennelijk al zo ver in de besluitvorming dat het gesprek meer lijkt op een aantal mededelingen dan op feitelijk overleg, zoals bij de plannen om de scholen aan de Van Hetenstraat te slopen.

In 2022 werd weer een opa-omadag gehouden. Jonge kinderen konden met hun ouders of grootouders een wandeling maken door de Raambuurt. De SIED en de SOD hopen hiermee de belangstelling voor ons erfgoed aan te wakkeren bij de jongste generatie.

Vele beleidsmakers zijn, evenals een vertegenwoordiging van de gehele bevolking en erfgoedinstellingen, faliekant tegen plaatsing van immens grote oplichtende reclamezuilen langs de Rijksweg A1. Die zouden hoger worden dan de Lebuinustoren. Enkele jaren geleden schijnen hierover afspraken te zijn gemaakt.

Hieronder een overzicht van de belangrijkste activiteiten van de SOD in 2022:

Publiciteit

Ook in 2022 is de *Nieuwsbrief Oud Deventer* tweemaal uitgekomen. In december verscheen nummer 50. Aan het up-to-date houden van de goed bezochte website wordt voortdurend gewerkt. Er zijn nog exemplaren verkrijgbaar van ons derde boek, *Licht, lucht en ruimte*, dat een beeld geeft van de wederopbouwarchitectuur in Deventer in de naoorlogse jaren. Het is verkrijgbaar bij de boekhandel of het secretariaat voor € 15.00. Donateurs kunnen het gratis afhalen bij het secretariaat of tegen portokosten laten opsturen.

v.l.n.r. Wim Koetsier, Gerda Kroeze, Ellen Schild, Tine Groen

De *Stentor* heeft herhaaldelijk aandacht besteed aan onze standpunten, onder andere in een artikel over de plannen van Topicus.

Bestuur

Toegetreden tot het Algemeen Bestuur zijn de heren Marien de Langen en Daaf Ledeboer, beiden zeer ervaren in het monumentale erfgoed en bestuurlijke zaken. Mevrouw Esther de Bruijn heeft het Algemeen Bestuur verlaten. Het Dagelijks Bestuur wordt gevormd door Wim Koetsveld (voorzitter), Neelco Osinga (secretaris) en Fons Sijm (penningmeester). Het gehele bestuur bestaat uit negen leden, ieder met een eigen taak.

De Harry Rademaker Prijs

De prijs is ingesteld om Harry Rademaker (1927- 2016) te eren en het behoud van het onroerende erfgoed te stimuleren, heet voortaan Stichting Oud Deventer-Harry Rademaker Prijs. Op 18 november is deze voor de derde maal uitgereikt. Een verslag vindt u op p.8.

Beeldkwaliteitsplan

Een heikel punt in de ogen van de stichting is de hoek Keizerstraat-Singel. Voor de ambitieuze plannen van Topicus, precies op die hoek, de hoofdentree naar de oude binnenstad, heeft de gemeente een zogenaamd kwaliteitsteam benoemd dat moet waken over een zorgvuldige invulling van de plannen. In de gemeentelijke publicatie *Kwaliteit voor ogen* zegt de gemeente al in 1998: "Op belangrijke zichtlocaties (bijvoorbeeld hoek Keizerstraat-Singel) moet aan de architectonische kwaliteit de hoogste zorg worden besteed." De SOD heeft ernstige bezwaren tegen de bouwplannen van Topicus en heeft de indruk dat er in het verslagjaar weinig of niets is verbeterd in de planvorming.

De toegang tot de stadstuin is er al

De Kien

Het gebied langs de spoorlijnen, van het oude postkantoor aan de Diepenveenseweg tot de Hogeschool Saxion, wordt ontwikkeld tot een vooruitstrevend woon-werkgebied voor hoogwaardige arbeid. Er zal spoedig een begin worden gemaakt met het realiseren van de bouwplannen aan de Handelskade.

Brink en binnenstad

Wij steunen de plannen van Wonen boven Winkels voor een stadstuin tussen de Korte Bisschopstraat en de Grote Overstraat. Wonen boven Winkels is nu een samenwerking tussen Woonbedrijf Ieder1 en de gemeente. De uitvoering van de plannen lijkt nog lang op zich te laten wachten ondanks de enorme behoefte aan woonruimte.

Met succes hebben we bezwaar gemaakt tegen de ontsierende apparatuur voor de luchtbehandeling op de voormalige Luxor-bioscoop, nu Chicago. De apparatuur is echter na ruim een jaar nog steeds niet aan het oog onttrokken door het geplande schuine dak. Dit probleem is door de SOD diverse malen ter sprake gebracht bij de autoriteiten, maar handhaving schijnt zeer moeilijk te zijn.

Het verbrande rijksmonument Grote Overstraat 54 is nog steeds een troosteloze ruïne in een gezellige winkelstraat. Er zijn nog geen plannen voor reconstructie of nieuwbouw. Het perceel is verschillende malen van eigenaar gewisseld. Het Dagelijks Bestuur heeft zich ter plekke op de hoogte laten brengen van de situatie.

Het Poppodium in het Burgerweeshuis wil uitbreiden. De SOD verzet zich tegen aantasting van het rijksmonument. Het poppodium bekijkt de mogelijkheden om te verhuizen naar het Havenkwartier. Wij juichen dit plan toe. Een andere optie is samenvoeging met de schouwburg; hierover woedt een felle discussie.

Grote Kerkhof

De gemeente presenteerde in 2020 plannen voor het Grote Kerkhof. De stichting heeft schriftelijk aan de beleidsmakers haar ideeën uiteengezet over deze plannen, die destijds in de openbare 'tafels' werden besproken. De fontein van de Zwit-

De apparatuur op het dak van Chicago is nog steeds zichtbaar

sers-Nederlandse beeldhouwer Jeanot Bürgi, die op het plein stond voor de ingang van de Lebuinuskkerk, werd er niet in genoemd. Het kunstwerk was een jubileumgeschenk van de blikfabriek Thomassen & Drijver aan de stad Deventer in 1971. Er ontstond dan ook enige reuring toen in 2021 de werkzaamheden begonnen en bekend werd dat voor deze fontein geen plaats meer was. Op instigatie van de Deventer beeldhouwer Károly Szekeres heeft een comité van enkele prominente medestanders met steun van Heemschut en SOD geprobeerd te voorkomen dat hij werd weggehaald: tevergeefs. Hij ligt nu (voorlopig?) opgeslagen in het Gemeentelijk Groenbedrijf.

Nieuwe Markt

Het voormalig gymnasium/MMS aan de Nieuwe Markt is aangemerkt als gemeentelijk monument. Het wordt ingericht als museum en appartementencomplex. De architect heeft gedurfde plannen met het dak van het markante gebouw. De Chinese kunstenaar Lu Xinjian zal een glazen gestileerde verwijzing naar de plattegrond van de stad op het dak aanbrennen, die in het donker wordt aangelicht. De SOD heeft problemen met de opvallende dakkajuiten, 'lantaarns', die de oorspronkelijke strenge symmetrie aantasten, maar heeft het verzet opgegeven. Begin 2023 wordt het complex geopend.

Uitbreidingsplannen Van Gendt-Metzelaar (1881-1910)

Wij pleiten al langer voor een principiële aanmerking als gemeentelijk monument van ongeveer tachtig statige herenhuisen in de omgeving van de Singel in het door het rijk beschermde stadsgezicht. In deze procedure is geen of nauwelijks vooruitgang geboekt.

Sluiskwartier en omgeving

In de oude gevelwand van het Pothoofd zullen de interessante panden gerestaureerd worden. Voor de gesloopte panden komt passende bebouwing terug en een nieuwe entree voor de Brinkparkeergarage. Achter de gevelwand komt een parkeerterrein met nieuwbouw.

De herinnering aan het sluisje zal op waardige manier levend worden gehouden. Vlak voor de jaarwisseling 2022-2023 heeft gedeputeerde Roy de Witte een bezoek gebracht aan de locatie.

Dit gedeelte staat er nog

De fabriek van Sensora in het Sluiskwartier is verhuisd naar het industrieterrein. Dat geeft ruimte voor de bouw van een honderdtal huizen. De SOD houdt in de gaten wat er met de monumentwaardige delen van de fabriek gebeurt. Sloopactiviteiten zijn volop gaande. Er is nog geen zekerheid over de definitieve plannen.

Na de verkoop van tegelhandel Verhaard aan de Worp is ongerustheid ontstaan over de plannen van de nieuwe eigenaar. Het pand is niet aangemerkt als monument, maar is wel van monumentale waarde (wasserij met grote bleek, die nu camping is). Het achterliggende wandelplantsoen is gemeentelijk monument.

Heilig Hartkerk

De SVPO, School voor Persoonlijk Onderwijs, huist in de oude kerk. De school heeft de pastorie gekocht om daarin enkele klaslokalen onder te brengen. Tussen de kerk en de straat is enige nieuwbouw gerealiseerd. De SOD heeft geprobeerd te bemiddelen om het rijksmonumentale orgel teruggeplaatst te krijgen in de kapel van het grootseminarie Bovendonk in Hoeven (Noord-Brabant), waar het oorspronkelijk stond.

Gevelstenen van de oude paviljoens op Brinkgreven

Zo'n veertig jaar geleden zijn de oude paviljoens van het psychiatrisch ziekenhuis Brinkgreven afgebroken en vervangen door moderne gebouwen. Enkele monumentale gevelstenen zijn niet herplaatst in de nieuwe gebouwen. Met de SIED en gesteund door het Mr. Nico Bolkesteinfonds probeert de SOD een goede plek te vinden voor deze monumentjes.

Roto Smeets

Op het terrein van Roto Smeets moet een aantrekkelijke woon-werkwijk komen. De sloop is in volle gang. Wij steunen de SIED bij haar streven om historisch waardevolle elementen te behouden.

De sheddaken van Roto Smeets blijven behouden

De schoorsteen van Coberco

Schoorsteen Coberco

De kans dat de hoge beeldbepalende schoorsteen van het gesloopte Coberco-complex blijft staan, neemt toe door acties van de SIED, die wij steunen.

Machinefabriek Geurtsen, v.h. Tapijtfabriek

Tussen de ontwikkelaar, de gemeente en de erfgoedinstellingen SIED, Heemschut en SOD vinden besprekingen plaats om de oude fabriek een herbestemming te geven als woonwijk. Het complex heeft vele interessante historische onderdelen, maar de projectontwikkelaar lijkt hier geen boodschap aan te hebben en heeft plannen bekendgemaakt waarin het terrein overvol komt te staan met woningen. De erfgoedinstellingen en het buurtcomité zijn fel gekant tegen deze plannen.

Geertruidentuin

De SOD is ingenomen met de plannen van de projectontwikkelaar om het oude Sint Geertruiden Ziekenhuis of Gasthuis in oude glorie te herstellen. Diverse ondernemingen die als antikraak in het ziekenhuis gevestigd waren, hebben het monument verlaten.

Er is hard gebouwd aan een modern woonwijkje op het naastliggende terrein van het in 2008 afgebroken ziekenhuis.

Neelco Osinga, secretaris

Symposium ter gelegenheid van het lustrum

Er is een veelheid aan soorten woningen

Op 11 mei bestaat de Stichting Oud Deventer 75 jaar. Dat vieren we met een symposium. Centraal staat daarbij de waarde van de wijken Borgele en Platvoet; daarmee is bewust gekozen voor een relatief jonge bouwperiode.

Deze wijken gelegen aan de noordzijde van Deventer, zijn grotendeels tussen 1950 en 1970 gebouwd en markeren de afsluiting van de wederopbouwperiode in Deventer. Het onderwerp sluit dus naadloos aan bij dat van onze publicatie *Licht, lucht en ruimte* over de periode 1945 tot 1963.

Nu meedoen

Het is een goed moment om de spotlight te richten op Borgele en Platvoet, want hier is nog betrekkelijk weinig aan de essentie veranderd. Dat is anders dan in de vroegere wederopbouw wijken, waar al heel wat gesloopt is en er plannen zijn om nog

meer te slopen. Ongetwijfeld zal er de komende jaren ook in Borgele en Platvoet veel gaan gebeuren. Alleen al de druk op de woningmarkt, de noodzaak van verduurzaming en de komende energietransitie zullen veel invloed hebben. De vernieuwingsplannen zijn nog niet gemaakt en dus kunnen we proactief optreden door nu al duidelijk te maken welke waarden voor ons van belang zijn. Het is zaak dat de kenmerken van deze jaren zichtbaar blijven in onze stad.

De architectuur van na 1965 komt ook landelijk steeds meer in de belangstelling te staan. Voor de provincies Overijssel en Gelderland hebben de werkgroep Post 65 en commissieleden van Heemschut een inventarisatie gemaakt van cultuurhistorisch interessante objecten uit de periode 1965-2000. Daar zijn overigens geen gebouwen bij uit Borgele of Platvoet.

Gebiedsgerichte aanpak

Net als in de vroegere wederopbouw wijken zijn het hier niet zozeer de afzonderlijke gebouwen die de kwaliteit bepalen, maar vooral de stedenbouwkundige principes: veel openbaar groen, een heldere ruimtelijke indeling. Wij willen dan ook het geheel van de wijken als uitgangspunt nemen; vervolgens zullen we zeker ook inzoomen op een aantal bijzondere

gebouwen. De SOD pleit op deze manier voor een gebiedsgerichte benadering van cultureel erfgoed. Zo'n benadering kan voor allerlei gebieden zinvol zijn.

De deskundigen

Tijdens het symposium zullen drie prominente deskundigen hun licht laten schijnen over deze thematiek:

Allereerst is dat Joke Hofman, de bestuurder van woningcorporatie Ieder1. Deze corporatie bezit het merendeel van de woningen in Borgele en Platvoet, overwegend sociale huurwoningen; zij zal dus in veel opzichten bepalen hoe deze wijken er in de toekomst uit gaan zien.

Vervolgens is dat Paul Meurs, partner en architect-onderzoeker van het Bureau Steenhuis-Meurs. Hij is zeer goed bekend in Deventer en al lang betrokken bij talloze transformatieprojecten, bijvoorbeeld als lid van het kwaliteitsteam Topicus.

De derde expert is Pi de Bruijn, gerenommeerd architect met vele grote projecten op zijn naam zoals het gebouw van de Tweede Kamer, de uitbreiding van het concertgebouw in Amsterdam en de wederopbouw van het vuurwerkkrampgebied in Enschede. Hij werkt internationaal, maar heeft altijd een zwak gehouden voor het oosten van Nederland, waar zijn wieg stond.

U bent welkom.

Wij hebben alle reden om te verwachten dat dit een leerzaam en levendig symposium zal zijn over deze hoogst actuele thematiek. Eenieder die de kwaliteit van het bestaande erfgoed een warm hart toedraagt, is van harte welkom bij de presentaties en de gelegenheid na te praten onder het genot van een drankje.

Het was uiteraard de bedoeling de bijeenkomst te houden rond de datum van 11 mei, maar door agendaproblemen is dat helaas niet mogelijk gebleken. Naar verwachting wordt het begin september. U kunt u aanmelden bij het secretariaat van de Stichting Oud Deventer, secretariaat@oud-deventer.nl. Donateurs krijgen nog een aparte uitnodiging.

Marien de Langen

